

Elia's gebedsstrijd...

We leven in een wereld die vol staat van verschillende tegenstellingen. De éne groep is gefocust op het hier en nu. En de andere groep richt zich op het Koninkrijk van God. De grootste groep, van het hier en nu, verlangt intens naar wat vrijheid op deze aarde. Dat alles weer het oude zal worden. Maar die kleine groep hoopt juist dat in dit moeilijke leven Zijn Naam wordt geheiligd. En dat Zijn Koninkrijk zal komen. En dat Zijn wil zal geschieden. Twee verwachtingen, maar totaal tegenovergesteld. En die tegenstelling kom je tegen in onze tekst. Daar staat Achab, de koning van Israël. En Elia de profeet. In 1 Koningen 18 vers 42 lezen we: *Achab trok op om te eten en te drinken, maar Elia gaat bidden.* Achab gaat picknicken in een open veld en Elia gaat omhoog om de stilte op te zoeken.

Elia lijkt in vers 41 medelijden te hebben met koning Achab. Elia neemt het initiatief van Achab over. Daar staat hij. Hij weet niet wat hem is overkomen. En dan zegt Elia: *mijn heer de koning, eet en drink eerst maar eens wat.* En Achab, die luistert, hij is allang blij dat straks die droogte weg is. Dat de economie weer gaat draaien. Koning Achab gaat eten, maar Elia kan niet eten. Elia gaat bidden. De strijd met die Baal profeten mag dan zijn beslecht. Er wacht nog een gebedsstrijd. Waar Achab in het open veld gaat picknicken, zie ik Elia de hoogte in gaan. De koning laat verstek gaan. Elia, hij bidt alleen. En hij doet voorbede voor vorst en volk. Vorst en volk vouwen hun handen niet. En je vraagt je af of dat vandaag wezenlijk anders is.

1. Elia hij bidt voor anderen.

We zijn vaak geneigd om alleen te bidden voor onze eigen noden. En voor de mensen vlak om ons heen. Maar in de Bijbel kom ik mensen tegen die bidden voor de zegen van anderen. Voor vorst en volk. Als het goed is maken we de kring wijder dan onszelf. Want die mensen rondom Rehoboth die nooit bidden, zijn ook afhankelijk van ons gebed. Als wij niet voor hen bidden, wie zal dan nog voor hen bidden? Zoals Achab en zijn volk biddeloos zijn geworden, is ons land dat ook. We zijn een biddeloos volk geworden. We hebben te maken met een biddeloos volk. En een biddeloze overheid. Onder zo'n samenleving leven wij. Wat is het dan belangrijk dat we dan ook elke zondag bidden voor land en volk. Voor de regering. Dat we bidden voor mensen die zelf niet kunnen of willen bidden. In de tijd van Elia is er een grote geestelijke droogte. En daarom heeft de Kerk te bidden. *O God, kom met stromen van Uw zegen. Doordrenk ons land en volk!*

2. Elia zoekt de eenzaamheid op.

Vers 42 zegt: Elia klimt naar de top van de Karmel. Hij zoekt de eenzaamheid op. En trekt de deur achter zich dicht. Het lijkt wel alsof hij met dat klimmen zo dicht mogelijk tegen de Heere aan wil kruipen. De eenzaamheid opzoeken. Wat zit daar een les in voor u en mij. Wij zijn allemaal verschrikkelijk druk. Oud of jong. We vliegen allemaal heen en weer. Dan daar en dan hier. Maar lieve mensen, hebben we ook nog tijd om tegen de Heere aan te kruipen? Kennen wij iets van die eenzaamheid? Dat je de deur achter je dicht trekt? Je moet stil zijn voor God. *Mijn ziel is immers stil tot God.* Elia deed niet aan multitasking op de berg Karmel. Daarboven op die berg wilde hij niet gestoord worden. Hij legt zijn hoofd tussen de knieën. Hij verbergt zijn gezicht voor al het gebeuren om hem heen. En gaat zo in gesprek met God. Elia neemt in zijn eentje tijd voor stille tijd. En dat moeten we weer gaan ontdekken. Dat is nou wat vroeger de oude mensen zeiden: **Eenzaam met God. Gemeenschap met God.** Eenzaam met God dan heb je gemeenschap met God.

In de gemeenschap met God mag niemand bij je zijn. Dan doe je de deur van je kamer op slot. Net als Elia. Dan moet niemand je storen. Hier lees ik van een stil gebed tot God. En laten we dat van Elia leren. Alleen de vraag: Is ons bidden niet vaak vluchtig? Gebed heet niet voor niets **de thermometer van het geloof**. Hoe het met je geloof staat kun je aflezen aan je gebed. Als je gebed slap is, dan is je geloof ook slap. En weet je wat zo opvallend is? In die eenzaamheid **knielt** Elia neer. Zó staat het in vers 42. Hij gaat languit op de grond met zijn hoofd tussen zijn knieën. Hij lijkt zo misschien een Islamiet, maar op dat punt kunnen we nog wat van hen leren. Want die houding van die Islamiet zegt: *Ik heb geen been meer om op te staan. Al mijn pretenties voor de Almachtige zijn weg. Ik ben in mezelf rechteloos.* Bidden jullie geknielt? En ouders, leren jullie je kleine kinderen op hun knieën te bidden? En doen we het zelf ook nog? Het gebed is teer. Onze houding tijdens het bidden is niet onbelangrijk. En ook al knielen we niet meer, laat er in ieder geval eerbied zijn.

3. Elia bidt met de beloftes.

Punt 3 is het belangrijkste punt, neem het mee. Bidden in het geloof of bidden met de beloftes is hetzelfde. Gods beloften maken het gebed niet overbodig, maar sporen er toe aan. En dat zie ik terug bij Elia. Elia zegt tegen Achab: *Koning, er komt regen. Er komt een overvloedige regen. Achab, ik hoor het gedruis van stortregens.* Dan zou je kunnen begrijpen dat Achab zegt: *Ik hoor niets en ik zie ook nog niets.* Elia ziet ook nog niets, maar hij hoort wat. En

dat is nou een horen in het geloof. Terwijl er nog geen wolkje aan de lucht te bekennen is gelooft Elia al, dat God het overvloedig zal laten regenen. *Ik vertrouw op de Heere en ik hoop op Zijn onfeilbaar Woord.* Dat is een heel mooi voorbeeld in de Bijbel. Op God vertrouwen, op Zijn Woord afgaan. Al zie je niets, dan toch zeggen: Ik zie de regen komen. Al hoor je niets, dan toch zeggen: Ik hoor het gedruis van de regen. Dát is geloven! Dát noem ik werkzaam zijn met de beloftes. Voor veel mensen is bidden eenrichtingsverkeer. Het is gewoon de voicemail inspreken. Wilt u dit? En wilt U dat. Maar dat is geen bidden. Weet je wat bidden is? Bidden is een reactie geven op het Woord van God. Bidden begint dus altijd met luisteren.

Elia legt zijn handen op een open Bijbel. *Heere. U hebt het toch Zelf gezegd. Ik zal regen geven op de aardbodem? Dan mag je tot de Heere gaan. U hebt toch beloofd. Ik zal water gieten op het droge. En ik zal regen geven op het dorstige. Heere u hebt toch beloofd. Dat het laatste nageslacht U zal dienen?* Lieve vaders en moeders, er zijn zoveel beloftes voor je kinderen. En voor je kleinkinderen. Wat is het heerlijk om tot God te komen, die een beloner is voor degenen die Hem zoeken. Te komen tot Hem met relaties die niet lopen. Wat kan het soms een knoeiboel zijn in je familie. Maar dan bidden met de bijbel op schoot. **Werp al u bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor U.** Misschien heb je wel een speciale belofte. Je dooptekst, of je belijdenstekst of je trouwtekst. Lees die tekst nog eens na. Misschien was het wel Psalm 37 vers 5. *Wentel uw weg op den HEERE. En vertrouw op Hem; Hij zal het maken.*

Hoeveel beloftes staan er niet in de Bijbel? Iemand schreef eens: De beloftes van God zijn schuldbekentissen van God aan ons. Dat Hij Zichzelf verplicht om Zijn beloftes aan ons te vervullen. Dat Hij zelfs een handtekening er onder zet met rode inkt. De kleur van het bloed van de Heere Jezus. *Al Gods beloften, zegt Paulus, die zijn in Christus Jezus, ja en amen.* Al Gods beloften zijn verdiend door het bloed van onze Heere Jezus. En daarom mogen we ook in Zijn Naam om de vervulling van de beloften bidden. *Heere, doet zoals u beloofd hebt. En doet het toch om Jezus wil.* Dan hebben we al 3 dingen geleerd van het gebed van Elia. 1. Hij bidt voor die mensen die niet bidden. 2. Hij zoekt de eenzaamheid op. En 3. Hij bidt op grond van een belofte.

4. Volharding.

Elia bidt in volharding lees ik in vers 43. Elia zegt tegen zijn leerling: Ga jij kijken, dan heb ik tijd om te bidden. Elia vraagt die jongen nog wat hoger de berg op te klimmen. Want vandaar heeft hij beter uitzicht over de Middellandse zee. En dan moet hij naar het westen kijken. En Elia bidt en bidt. Maar er komt geen verhooring. Geen regen. In vers 38 kwam het vuur uit de hemel. Direct na Elia's gebed. Maar nu vind er geen directe verhooring plaats. Elia heeft al 6 keer amen gezegd, maar nog steeds geen wolkje te zien. En die jongen maar op en neer klauteren. Maar 6 keer tevergeefs. Niets. En Elia maar bidden. Dat is inderdaad een gebedsbeproeving.

Hij bidt op grond van Gods beloften en toch komt er geen verandering. Wat kan het gebed intens beproefd worden. Waarom beproeft God ons gebedsleven? Daar heeft Hij Zijn eigen wijze bedoelingen mee. Niet eigenwijs. Maar Zijn eigen wijze. En daar wil ik twee dingen over zeggen. In de 1^e plaats hebben wij te leren dat God **op Zijn tijd** werkt. Wij kunnen niet over Hem beschikken. Stel nou, als onze gebeden altijd direct werden verhoord, dan zouden wij God gaan gebruiken voor onze eigen belang. Dan zouden we binnen de kortste keren misbruik van het gebed maken. Dan zouden we God helemaal naar onze hand zetten. En dan zou God geen God meer zijn. Dan zou de Heere een verlengstuk worden van onze eigen verlangens. Van onze eigen behoeftes. Om dat te voorkomen, laat de Heere ons wel eens wachten. Hij doet de dingen op Zijn tijd.

Het tweede is dat de Heere ons wil **oefenen in de volharding**. Blijven we Hem ondanks alles toch nog vertrouwen op Zijn woord? Ook als we het tegendeel ervaren? Er staan in de Bijbel heel wat voorbeelden van gelovigen die heel lang moesten wachten. Abraham bijvoorbeeld, hoe lang heeft hij niet moeten wachten voordat Izak geboren werd? Hij bedacht zelf een oplossing, maar de Heere kwam er niet in mee. Elia moet leren wachten. En weet je wat het wonderlijke is van Elia's wachten? Zijn geloofsvertrouwen wordt wel op de proef gesteld, maar tegelijk wordt het geloof er sterker van. Geloofsbeproeving staalt het geloof. Weet je waarom Elia doorgaat met bidden? Omdat de Heere het beloofd heeft. Die overvloedige regen is beloofd. Al zie ik er nog niets van, maar Hij heeft het beloofd. En anders zou God een leugenaar zijn. En dat wil en dat kan ik niet geloven. En nadat die jongen 6 keer met een negatief bericht is teruggekomen zegt hij: Elia. Elia, ik zie een wolkje. Net zo klein als de hand van een man! Voor Elia is dat wolkje als een vredegroet. Een vredegroet van de Heere. Een teken dat de Heere Zijn Woord houdt. De Heere begint vaak klein. En soms moet je inderdaad heel goed kijken. En heel gericht kijken. Soms moet je heel goed lezen in je dagboekje, wil je inderdaad het werk van de Heere zien. Zien wij dat wolkje vandaag? Want we moeten niet alleen bidden, maar we hebben ook naar het antwoord te zoeken.

Ik las deze week die prachtige woorden uit het Johannes Evangelie. En daar zegt Jezus voor de 2e keer tegen zijn discipelen. *Laat uw hart niet in beroering raken. En niet bevreesd worden.* En Jezus er nog wat achter aan: *Weet dat de vorst van deze wereld komt, maar hij heeft **géén macht** over Mij.* Dat is toch geweldig, met alles wat te gebeuren staat?! Als je denkt: De vorst van de wereld heeft alle macht. En dan zomaar die gebedsverhoring in de vorm van die Bijbeltekst.

Ik zei het al aan het begin van de preek; we leven in een wereld vol tegenstellingen. Maar als Hij komt op de wolken, dan wordt die verborgen tegenstelling van nu volop zichtbaar. Zij die het met Baal konden doen, die zullen op die grote dag van Jezus staan aan Zijn linkerhand. Maar wie op Hem vertrouwen, die zullen staan aan Zijn rechterhand. Dat zijn nou de mensen die hebben geleefd met 2 gevouwen handen bij een open Bijbel. En daarom zing ik zo graag Psalm 37: ***Stel op de Heer in alles uw betrouwen. Verlustig u met blijdschap in de Heer. Dan zal Hij u in liefde en gunst aanschouwen. U schenken, wat uw hart van Hem begeert!***